

KUNST

De grote tekening van Mariëtte Renssen laat een naakte rug zien. Spontaan denken we dat het om een vrouw gaat; dit komt mede door het lange haar dat in een vlecht op de rug hangt. Maar bij een meer nauwkeurig kijken zien we in een aanwezige robuustheid misschien eerder een mannelijke lichaamsbouw. Dergelijke ondefinieerbaarheden steken vaker in het werk van deze kunstenaar: verschillende betekenissen, mogelijkheden en interpretaties raken er met elkaar verweven, net als in een vlecht. Intussen is met deze laatste eveneens iets aan de hand: het gevlochten haar gaat over in de ruggengraat om vervolgens opnieuw in een streng te eindigen. Hiermee raakt het ingezette spel van ondefinieerbaarheden geïntensiveerd en raadselachtiger. We staan voor een complexe situatie die ogenschijnlijk eenvoudig is en blijft, maar in een oogopslag heel wat onverenigbare en vervlochten informatie geeft. Toch gaat het hier om gevoelig, kwetsbaar werk. Tekeningen hebben nu eenmaal de eigenschap dat ze, ontstaan door de aanraking met het potlood van papier en steeds de mogelijkheid openhoudend om een en ander uit te gummen, een zekere wankelbaarheid insluiten, iets minder definitiefs dan een schilderij. Dit alles roept een ongewone beleving van het lichaam op. Dat zien we niet alleen voor onze ogen gebeuren, we ervaren het schier aan den lijve. Zelf situeert Renssen haar werk tussen afstand en betrokkenheid. Waar we doorgaans in ons lichaam thuis zijn, het evident bij ons vinden horen, is deze ervaring misschien het product van wat ons als schoonheidsideaal of gezondheid voorgehouden wordt en waar wij ons onbewust mee identificeren. Een dergelijke voorspiegeling wordt in de tekening van Mariëtte Renssen verstoord. Brengt dit mogelijk een onbehaaglijk gevoel teweeg, het kan eveneens een opening bieden om als we minder gezond zijn en ons lichaam minder het onze lijkt, er toch in goede verstandhouding mee te blijven.

Daan Van Speybroeck

Mariëtte Renssen, Zonder titel. De tekening hangt in de lifthal op de vijfde verdieping, Geert Groteplein 10.

Foto: Jan van Teeffelen